

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **J. G.**
zastoupený Mgr. Tomášem Maxou, advokátem
sídlem Petrská 1136/12, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje,**
se sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2018 č. j. MSK 73352/2018, sp. zn. DSH/17199/2018/Bře, o dopravním přestupku

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 20. 7. 2018 č. j. MSK 73352/2018, sp. zn. DSH/17199/2018/Bře a rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 21. 3. 2018, č. j. SMO/150687/18/DSČ/Mas, sp. zn. S-SMO/067115/17/DSČ **se zrušují** a věc se žalovanému vrací k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náklady řízení k rukám advokáta Mgr. Tomáše Maxy ve výši 11 228 Kč ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 20. 7. 2018 č. j. MSK 73352/2018, sp. zn. DSH/17199/2018/Bře žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 21. 3. 2018, č. j. SMO/150687/18/DSČ/Mas, sp. zn. S-SMO/067115/17/DSČ o přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „*zákon o silničním provozu*“). Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně uznal žalobce vinným tím, že dne 3. 2. 2017 v 9:50 hodin v Ostravě – Vítkovicích na pozemní komunikaci ulice Štramberská, k vrátnici č. 2 společnosti Vítkovice, a. s., řídil nákladní vozidlo tov. zn. Renault, RZ X, s návěsem tov. zn. PANA V, RZ X, bezprostředně po požití alkoholického nápoje, nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy by mohl být ještě pod jeho vlivem, přičemž mu byla ověřeným analyzátozem Alcotest 7510 Standard zjištěna hladina alkoholu ve výši 0,46 g /kg. Po odečtu odchylky, která představuje pesimistickou hodnotu přepočtového faktoru nepřesnosti přístroje, byla jako nejnižší hodnota alkoholu stanovena hodnota 0,22 g/kg. Tímto jednáním měl žalobce porušit ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu a spáchat z nedbalosti přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. b) téhož zákona. Za shora uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 3 000 Kč a zákaz řízení všech motorových vozidel na dobu osmi měsíců. Současně mu byla uložena povinnost zaplatit náklady spojené s projednáním přestupku paušální částkou 1 000 Kč.
2. Žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného prostřednictvím svého právního zástupce podal včasnou žalobu, ve které uvedl, že jedním ze základních práv obviněného z přestupku je právo být přítomen u ústního jednání o přestupku. Aby mohlo toto ústní jednání proběhnout bez účasti obviněného, musí být splněny podmínky stanovené v ust. § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích. Správní orgán I. stupně nařídil v rámci přestupkového řízení ústní jednání na 21. února 2018, o čem byl právní zástupce žalobce vyrozuměn podáním doručeným do jeho datové schránky dne 1. února 2018. Hned následující den, tj. 2. února 2018, požádal právní zástupce žalobce správní orgán I. stupně o změnu termínu ústního jednání, protože na tentýž termín bylo Okresním soudem Praha – východ nařízeno hlavní líčení v rámci trestního řízení vedeného pod sp. zn. 16 T 10/2018, v němž právní zástupce žalobce zastupoval obžalovaného, který stejně jako žalobce trval na jeho osobní účasti. Správní orgán I. stupně však jeho návrhu o změně termínu ústního jednání nevyhověl, proto právní zástupce žalobce opětovně požádal o změnu termínu, protože se mu nepodařilo

- zajistit ani substitučního zástupce. Správní orgán I. stupně přesto jeho opětovné žádosti nevyhověl a ústní jednání konal bez jeho účasti. Takový postup je dle právního zástupce žalobce v rozporu s právními předpisy. Právní zástupce žalobce poznamenal, že šlo o první ústní jednání o přestupku, ke kterému byl předvolán jako zmocněnec obviněného. V daném případě tedy nešlo o žádnou obstrukci.
3. Žalobce dále uvedl, že s ohledem na stanovisko oprávněné úřední osoby k žádostem o změnu termínu ústního jednání o přestupku, které ve spojení s předešlým jednáním úřednice spočívajícím v protiprávním výsledku svědkyně správním orgánem I. stupně po podání odvolání zakládalo pochybnosti o její nepodjatosti, tak dne 20. února 2018 podal právní zástupce žalobce námitku podjatosti. Správní orgán I. stupně považoval tuto námitku za opožděnou, a proto o ní nerozhodl samostatným usnesením, a ve svém rozhodnutí se pouze omezil na vyličení důvodu, z jakého považuje tuto námitku za opožděnou. Meritorně se k ní však žádným způsobem nevyjádřil.
 4. Žalobce namítal, že správní orgán I. stupně měl poté, co ukončil shromažďování podkladů nezbytných pro vydání rozhodnutí, povinnost vyzvat ho, aby se k těmto podkladům vyjádřil. Správní orgán I. stupně však žalobce k vyjádření k podkladům rozhodnutí nevyzval, a znemožnil mu tak uplatnit jeho výhrady, popř. učinit procesní návrhy tak, aby rozhodnutí vycházelo ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu. Vyrozumění správního orgánu I. stupně o konání ústního jednání neobsahovalo ani obecné poučení o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a rozhodně z něj nebylo patrné, že by správní orgán hodlal ukončit dokazování. Za zcela absurdní pak považuje právní zástupce žalobce konstatování žalovaného o tom, že měl být poučen již v předvolání - to totiž žádné poučení neobsahuje.
 5. Žalobce závěrem žaloby namítal, že žalovaný stejně jako správní orgán I. stupně považovali za řádně provedený důkaz výslech svědkyně R., který byl proveden správním orgánem I. stupně dne 19. července 2017, tedy až po vydání rozhodnutí o přestupku v rámci odvolacího řízení. Svůj názor vyjádřil žalovaný již ve svém předchozím rozhodnutí vydaným dne 22. ledna 2018 č. j. MSK 109132/2017, kterým zrušil původní rozhodnutí správního orgánu I. stupně. S tímto závěrem však nelze nesouhlasit, neboť tento důkaz byl proveden v rozporu s právními předpisy, a proto k němu není možné přihlížet. Doplnění dokazování o zásadní svědeckou výpověď správním orgánem I. stupně po vydání rozhodnutí o přestupku je zcela v rozporu se smyslem ust. § 86 odst. 2 správního řádu, protože tento institut může sloužit pouze k doplnění víceméně vedlejších důkazů, nikoliv k nahrazení prakticky celého dokazování. Předmětný důkaz byl proveden někým, kdo k jeho provedení nebyl oprávněn, tudíž v rozporu s právními předpisy.
 6. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 12. 11. 2018 popíral oprávněnost všech shora uvedených žalobních bodů a také odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.
 7. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2018 č. j. MSK 73352/2018, sp. zn. DSH/17199/2018/Bře, připojeného správního spisu žalovaného téže spisové značky, jakož i z připojeného správního spisu Magistrátu města Ostravy, sp. zn. S-SMO/067115/17/DSC a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a ze

skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ustanovením § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.

8. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:
- z oznámení přestupku ze dne 3. 2. 2017 č. j. KRPT-28289/PŘ-2017- 070716, že žalobce dne 3. 2. 2017 v 9:50 hodin řídil motorové vozidlo - nákladní automobil Renault, RZ X, při vjezdu do Vítkovic a.s., Ostrava-Vítkovice, ul. Štramberská 2, vrátnice č. 2 byl na bráně ostrahou podroben orientační dechové zkoušce na přítomnost alkoholu v dechu, která byla pozitivní s hodnotou 0,46 promile alkoholu a z tohoto důvodu byla na místo přivolána hlídka Policie České republiky, která jej vyzvala k odbornému měření na přítomnost alkoholu v dechu přístrojem Dräger a v časech 10:08 hod. a 10:14 hod. mu byly naměřeny hodnoty 0,46 a 0,44 promile alkoholu v dechu. Žalobce se do tohoto oznámení vyjádřil a vlastnoručně jej podepsal;
 - z úředního záznamu ze dne 3. 2. 2017 č. j. KRPT-28289-2/PŘ-2017-070716, že kromě výše uvedeného, je v něm uvedeno, že žalobce byl slečnou R. vyzván k orientační dechové zkoušce a to v prostoru vrátnice, kde přijel s nákladním automobilem. Po zjištění, že žalobci byla při orientační dechové zkoušce naměřena hodnota 0,46 promile alkoholu v dechu, ohlásila toto slečna R. na linku 158. Poté co policejní hlídka přijela, vyzvala žalobce, nechť předloží řidičský průkaz a profesní průkaz, ten však uvedl, že si je zapomněl doma;
 - z ověřovacího listu č. 7051-OL-D1418-15 k analyzátoru alkoholu v dechu typu Dräger Alcotest 7510 Standart, že ověření bylo provedeno 26. 8. 2015 a doba platnosti ověření končila 26. 8. 2016;
 - z kalibračního protokolu přístroje typu Dräger Alcotest 7510, že kalibrace byla provedena dne 27. 7. 2016 a doba příští kalibrace byla stanovena na 26. 7. 2017;
 - z ověřovacího listu č. 7051-OL-D1273-16 k analyzátoru alkoholu v dechu typu Dräger Alcotest 7510 Standart, že ověření bylo provedeno 1. 8. 2016 a doba platnosti ověření končila 1. 8. 2017;
 - z oznámení o zahájení řízení o přestupku - předvolání k ústnímu jednání ze dne 22. 2. 2017, že správní orgán I. stupně předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 13. 3. 2017 v 9:00 hodin;
 - z protokolu o ústním jednání o přestupku ze dne 13. 3. 2017, že se k tomuto jednání nedostavil žalobce;
 - dne 13. 4. 2017 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku žalobce. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce blanketní odvolání, které po výzvě správního orgánu I. stupně doplnil zmocněnec žalobce Mgr. Tomáš Maxa, který k tomuto doplněnému odvolání připojil plnou moc ze dne 14. 6. 2017, kterou ho žalobce zmocnil k jeho zastupování v předmětné věci;

- z předvolání svědka ze dne 20. 6. 2017, že správní orgán I. stupně předvolal k podání svědecké výpovědi L.R.;
- z doplnění řízení ve smyslu § 86 odst. 2 správního řádu ze dne 21. 6. 2017, že správní orgán I. stupně vyrozuměl žalobce i jeho zmocněnce o tom, že se doplnění řízení bude konat dne 19. 7. 2017 v 14:00 hodin;
- z přípisu zmocněnce žalobce ze dne 30. 6. 2017, že zmocněnec žalobce navrhoval, aby správní orgán I. stupně zrušil nařízené jednání a předal spis žalovanému a v případě konání ústního jednání požádal správní orgán k jeho přesunutí na jiný den, k čemuž přiložil vyrozumění obhájce ze dne 20. 7. 2017 a předvolání ze dne 5. 6. 2017;
- z protokolu – doplnění řízení ze dne 19. 7. 2017, že se k němu dostavil Mgr. et Mgr. Petr Jebas, který předložil substituční plnou moc ze dne 18. 7. 2017;
- z protokolu o výpovědi svědka ze dne 19. 7. 2017, že správní orgán I. stupně vyslechl jako svědkyni L. R., která uvedla, že se jedná o klasický postup, když přijede řidič kamionu na vrátnici. Poté, co je mu vystaven vstup do závodu, tak je podroben dechové zkoušce na alkohol. Tato dechová zkouška na alkohol u žalobce byla pozitivní, takže předala to vedoucímu a ten už volal policii a ti udělali dechovou zkoušku ještě jednou. Svědkyně předložila správnímu orgánu I. stupně listinu označenou jako Svodná událost ze dne 3. 2. 2017, kde je výše uvedené zaznamenáno. K dotazu správního orgánu svědkyně uvedla, že žalobce viděla řídit motorové vozidlo. K dotazu zástupce zmocněnce uvedla, že žalobce viděla jednoznačně vystupovat z kamionu;
- dne 22. 1. 2018 vydal žalovaný rozhodnutí č. j. MSK 109132/2017, kterým zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 13. 4. 2017 a věc mu vrátil k dalšímu řízení, neboť dle žalovaného byla porušena zásada oficiality a doplnění dokazování po podání odvolání bylo nepřiměřené;
- z oznámení o zahájení řízení o přestupku, rozšíření obvinění – předvolání k ústnímu jednání ze dne 29. 1. 2018, že správní orgán I. stupně předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 21. 2. 2018 v 10:00 hodin. O tomto nařízeném ústním jednání byl vyrozuměn i zmocněnec žalobce;
- z přípisu zmocněnce žalobce ze dne 2. 2. 2018, že zmocněnec žalobce požádal o změnu termínu ústního jednání, přičemž jako důvod uvedl nařízené hlavní líčení Okresním soudem Praha – východ ve věci sp. zn. 16 T 10/2018. Dále uvedl, že vyrozumění o nařízení hlavního líčení mu bylo doručeno ve stejný den jako vyrozumění o ústním jednání o přestupku a že situaci nelze řešit substitučním zastoupením, neboť již nezaměstnává žádného advokátního koncipienta. K tomuto přípisu připojil vyrozumění obhájce ze dne 1. 2. 2018;
- z úředního záznamu ze dne 5. 2. 2018, že se správní orgán I. stupně telefonicky spojil s Okresním soudem Praha – východ se žádostí o sdělení, kdy bylo zmocněnci žalobce doručeno výše uvedené vyrozumění obhájce ze dne 1. 2. 2018, k čemuž

okresní soud sdělil, že toto vyrozumění bylo doručeno do datové schránky dne 1. 2. 2018 v 13:28:48 hodin;

- z přípisu správního orgánu I. stupně ze dne 5. 2. 2018, kterým vyrozuměl zmocněnce žalobce, že nevyhověl žádosti o změnu termínu ústního jednání o přestupku;
 - z přípisu zmocněnce žalobce ze dne 9. 2. 2018, že opětovně požádal správní orgán I. stupně o změnu termínu ústního jednání o přestupku. K tomuto přípisu připojil výpis z datové schránky, ze kterého vyplývá, že vyrozumění obhájce ze dne 1. 2. 2018 i předvolání k ústnímu jednání ve věci přestupku žalobce mu bylo doručeno ve stejný den;
 - z přípisu správního orgánu I. stupně ze dne 15. 2. 2018, kterým vyrozuměl zmocněnce žalobce, že opětovně nevyhověl žádosti o změnu termínu ústního jednání o přestupku, neboť zmocněnec žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti;
 - z přípisu zmocněnce žalobce ze dne 20. 2. 2018, že vznesl námitku podjatosti proti Mgr. Haně Mastné, která byla pověřena k provádění úkonů v řízení o přestupku;
 - z protokolu o ústním jednání ze dne 21. 2. 2018, že se k tomuto jednání nedostavil žalobce ani jeho zmocněnec;
 - dne 21. 3. 2018 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku žalobce.
9. Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je blanketní odvolání zmocněnce žalobce ze dne 13. 4. 2018. Výzvou ze dne 16. 4. 2018 správní orgán I. stupně vyzval zmocněnce žalobce k doplnění odvolání, které bylo následně doplněno dne 7. 5. 2018. O odvolání žalobce, jak shora uvedeno, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.
10. Krajský soud se prvně zabýval námitkou žalobce, zda byly v dané věci splněny podmínky pro projednání přestupku bez přítomnosti obviněného (žalobce), resp. jeho právního zástupce u ústního jednání konaného dne 21. 2. 2018.
11. Podle ust. § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění do 30. 6. 2017, o *přestupcích koná správní orgán v I. stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.*
12. K otázce posuzování důvodnosti omluvy se již v minulosti mnohokrát vyjádřil Nejvyšší správní soud, přičemž např. z jeho rozsudku ze dne 14. 5. 2009, č. j. 7 As 28/2009-99 vyplývá, že důležitost důvodu omluvy obviněného z přestupku a jeho zástupce (advokáta) z neúčasti u ústního jednání (§ 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb.)

je třeba posuzovat z hlediska jejího pořadí, obsahu, v jakém stadiu řízení byla omluva uplatněna (doba od zahájení správního řízení nebo doba do zániku odpovědnosti za přestupek), zda ze spisu či jiných skutečností nevyplývá jakákoliv obstrukční snaha či potřeba obviněného z přestupku nebo jeho zástupce působit průtahy v řízení nebo dosáhnout zániku odpovědnosti za spáchání přestupku apod.

13. Oba správní orgány hodnotily omluvu zmocněnce žalobce jako nedůvodnou, neboť vyrozumění o konání předmětného ústního jednání bylo zmocněnci žalobce doručeno dříve než vyrozumění obhájce ze dne 1. 2. 2018 ve věci vedené pod č. j. 16 T 10/2018 a danou kolizi měl řešit substitucí. Vyrozumění zmocněnce o konání ústního jednání ze dne 29. 1. 2018 bylo zmocněnci žalobce doručeno do datové schránky dne 1. 2. 2018 v 7:42:17 a vyrozumění obhájce ze dne 1. 2. 2018 ve věci vedené pod č. j. 16 T 10/2018 bylo zmocněnci žalobce dle sdělení Okresního soudu Praha – východ doručeno do datové schránky dne 1. 2. 2018 v 13:28:48, je tedy pravdou, že vyrozumění o konání předmětného ústního jednání ve věci přestupku žalobce bylo zmocněnci žalobce doručeno dříve a to o cca 6 hodin. Krajský soud se ztotožňuje s názorem žalovaného v tom, že dle zákona soudní jednání nemá přednost před jednáním přestupkovým, avšak nelze souhlasit s názorem správního orgánu I. stupně a žalovaného v tom, že dříve doručené předvolání má automaticky přednost před předvoláním doručeným později, přičemž ani toto zákon nestanovuje. S ohledem na výše uvedený závěr Nejvyššího správního soudu je třeba omluvu hodnotit v kontextu dosavadního průběhu řízení, posoudit ji z hlediska jejího pořadí, obsahu a s ohledem na to, v jakém stadiu řízení byla omluva uplatněna a zda ze spisu či jiných skutečností vyplývá či nevyplývá obstrukční snaha obviněného z přestupku či jeho zástupce působit průtahy v řízení.
14. Krajský soud se tedy nemůže ztotožnit se závěrem správního orgánu I. stupně a žalovaného o tom, že omluva zmocněnce žalobce byla nedůvodná. Jednalo se o omluvu, která byla správnímu orgánu I. stupně doručena v dostatečném předstihu, tj. cca dvacet dnů před konáním ústního jednání a zároveň se jednalo o jeho první omluvu z ústního jednání, která byla řádně odůvodněna a doložena patřičným předvoláním k jednání okresního soudu a také ze správního spisu nevyplývá žádná okolnost, z níž by se dalo usuzovat na obstrukční snahu žalobce či jeho zástupce. S ohledem na průběh řízení byla omluva zmocněnce žalobce řádná a včasná, bylo tedy na místě, aby správní orgán I. stupně nařídil nové ústní jednání.
15. K závěrům správních orgánů, že si zmocněnec žalobce coby advokát mohl zajistit substituta, krajský soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2018 č. j. 4 As 237/2018, ve kterém se tento soud ztotožnil se závěry Nejvyššího soudu, který v usnesení ze dne 31. 8. 2011, sp. zn. 8 Tdo 1024/2011, konstatoval, že i když „[...] obhájce striktně posuzováno nedoložil, že učinil pro výkon svých oprávnění a povinností vše, co ve prospěch svého klienta mohl podle zákona učinit, jelikož o odročení veřejného zasedání požádal s odstupem jednoho týdne ode dne, kdy musel vědět o kolizi a dalšími již nařízenými hlavními líčeními a jednáním, a aniž by bylo patrné, zda se vůbec

zabýval možností zajistit obhajobu obviněného využitím možnosti pověření substituta mimo okruh své advokátní kanceláře. Ani to ovšem podle názoru dovolacího soudu nemění nic na tom, že v konkrétní situaci nebylo na místě konat veřejné zasedání v nepřítomnosti obviněného i jeho obhájce [...] Dovolatel opodstatněně poukázal na to, že na jeho straně, ale ani na straně jeho obhájce nebylo možno vypožorovat žádné snahy o protahování řízení. Žádost o odročení veřejného zasedání byla podána za okolností, kdy zvolený obhájce měl kolizi s jinými jednáními u různých soudů, kterou řádně doložil. Nejvyšší soud po prostudování spisu neshledal v postupech či jednání obhajoby žádné obstrukce, a dospěl proto k názoru, že bylo na místě vyhovět žádosti obhájce o odročení veřejného zasedání. Tento závěr dovolací soud učinil též se zřetelem k širším souvislostem, za nichž se zjevuje, že odvolací soud nedostál beze zbytku požadavku respektování práva na spravedlivý proces a na obhajobu.“

16. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud proto žalobu žalobce shledal jako důvodnou a napadené rozhodnutí žalovaného i správního orgánu I. stupně v souladu s ust. § 78 odst. 1 a 3 s.ř.s. pro vady řízení zrušil a věc žalovanému podle odst. 4 téhož ustanovení vrátil k dalšímu řízení. Soud rozhodl bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. Jelikož obě rozhodnutí byla zrušena pro výše uvedenou vadu v řízení, nezabýval se krajský soud dalšími žalobními námitkami žalobce.
17. V souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. zavázal krajský soud žalovaného k náhradě nákladů řízení žalobci představující náklady právního zastoupení žalobce advokátem v rozsahu dvou úkonů právní pomoci po 3 100 Kč a dvou režijních paušálů po 300 Kč podle ust. § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., což činí 6 800 Kč a s připočtením 21% DPH ve výši 1 428 Kč, činí odměna celkem 8 228 Kč. S připočtením soudního poplatku ve výši 3 000 Kč za podanou žalobu činí pak celková náhrada nákladů 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 26. září 2019

JUDr. Petr Indráček

samosoudce